

melser som dem, der findes i dette Stykke. Det lyder saaledes: „*Andet faststaaende Redskab*, hvad enten det er bundsat eller flydende, skal afmærkes for hver Ende af Lænken med en Stage, med eller uden Tønde, hvis Top rager mindst 4 Fod (12 Decimeter) over Vandet og mærkes med et Flag, 1 Fod (3 Decimeter) i Firkant, for den Ende af Lænken, der staar i Kompassets østlige Halvcirkel (fra Nord gennem Øst til Syd), samt to trekantede, 1 Fod (3 Decimeter) lange Flag for den Ende, som staar i Kompassets vestlige Halvcirkel (fra Syd gennem Vest til Nord). Mellem disse Mærker skal anbringes en mindre Stage uden Topbetegnelse eller en Bøje for mindst hver 500 Favne.“ Jeg tror, at denne Udtalelse af det ærede Medlem har fundet Sympati hos ikke saa ganske faa Fiskere; det siges, at det vilde være heldigt, om denne Bestemmelse kunde blive gjort noget simplere. Dette vil jeg derfor henstille til den højtærede Ministers og Udvalgets Overvejelse. Dernæst kommer jeg til den omstridte § 6 om Aalegaardsfiskeri, mod hvilken den første ærede Taler rettede sin Kritik. Jeg vil sige til det ærede Medlem og til andre, som sympatisere med den Betragtning, han gjorde gældende, at det Forslag, som foreligger her, jo stammer fra en Kommission, som har været nedsat angaaende denne Sag. At denne Kommission har været underkastet Kritik, og at der er blevet bebrejdet Kommissionens enkelte Medlemmer baade dette og hint, efter at Kommissionens Arbejder vare sluttede, ja, dette er ganske rigtigt, men jeg mener nu, at det er noget med Urette, at dette er gjort. Man har ogsaa bebrejdet den højtærede Landbrugsminister, at han har nedsat en saadan Kommission. Jeg mener derimod, at den højtærede Minister fortjener Tak, fordi han derigennem har vist sin Interesse for at faa en Løsning af dette meget vanskelige Spørgsmaal. Om hvor vidt Kommissionen har været heldig i det Forslag, der foreligger her, kan der selvfølgelig være delte Meninger. Det ærede Medlem, der først talte, mente, at Kommissionen havde været særdeles uheldig, og jeg ved ogsaa, at andre ærede Medlemmer af dette Ting og andre uden for dette Ting, baade Fiskere og Grundejere, have

samme Mening. Jeg skal sige til disse misfornøjede, at jeg personlig heller ikke er tilfreds med dette Forslag, det maa ikke forstaas saaledes, at jeg har faaet det affattet saaledes, som jeg ønskede, at det skulde være. Kommissionsbetænkningen vil vise, at Forslaget er blevet bragt til Veje ved et Kompromis, og dersom hver enkelt af de Anskuelse, der vare repræsenterede i denne Kommission, skulde have faaet, hvad han ønskede, ja, saa vilde Forslaget slet ikke være kommet til at foreligge. Det ærede Medlem for Bornholm (Blem) og det ærede Medlem for Tisted (Trolle) og jeg for Resten ogsaa har gjort gentagne Forsøg, paa at faa andre Bestemmelser ind i Forslaget end dem, som foreligge; Protokollen vil vise, at vi have fremsat og forsvaret adskillige andre Forslag end de her foreliggende. Det viste sig imidlertid, at de vare uigennemførlige i Kommissionen. Da saa ikke mere kunde opnaas, og flere Fiskere, med hvem vi forhandlede om Sagen, udtalte, at det ogsaa efter deres Mening var et Fremskridt fra det bestaaende, gik vi i Mangel af noget bedre med til dette Forslag. Derfor mener jeg ikke, at vi fortjene Bebrejdelse; vi have jo ikke bundet Lovgivningsmagten, og Forslaget maa da i alt Fald kunne bruges som Grundlag for en Forhandling. Kunne ærede Medlemmer faa det forandret til det bedre, skal det kun være mig en Fornøjelse. Jeg ved meget vel, at der er Fiskere, som ønske Bestemmelserne i Punkterne 2 og 3 ændrede, saavel som, at Bestemmelserne i Punkt 8 og 9 skulle udgaa, og at de særlig ønske, lige som flere Medlemmer af dette Ting, at disse Bestemmelser ikke maa komme til at gælde Fjorde og Vige, men kun Kysterne ved det aabne Hav. Dette er jo imidlertid Spørgsmaal, som kunne tages under Overvejelse; muligvis den højtærede Landbrugsminister og Udvalget kunde faa bragt Forandringer til Veje, som kunde tilfredsstille alle Parter, saa vilde det jo være meget prisværdigt, og i saa Fald vilde det kun glæde mig. — Den næste Paragraf, jeg med et Par Ord vil omtale, er § 11. Der findes i § 11 adskillige Bestemmelser, som ikke findes i den nugældende Lov, og disse Bestemmelser mener jeg nu kunde trænge